

MARIBORSKI

Cena 1 Din

VEČERNIK

JUTRA

Uredništvo in uprava: Maribor, Gosposka ul. 11 / Tel. uredu. 2440, uprave 2455
Izbaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 14. uri / Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglasi po ceniku / Oglase sprejema tudi oglasni oddelček »Jutra« v Ljubljani / Poštni ček. rač. št. 11.409

Mariborska komunalna politika

V zadnjih letih sta na dnevnem redu mariborske komunalne politike predvsem dve vprašanji, in sicer vprašanje zamenjave vojašnic ter vprašanje tehničnega izpopolnjevanja našega mestnega avtobusnega parka. Na sinočni seji mestnega sveta sta se zopet obravnavali navedeni vprašanji. V smislu poročila, ki ga je podal mestni župan dr. Juvan o svojih intervencijah v Beogradu, se zdi, da je zamenjava vojašnic dokončno rešena zadeva. V zvezi s tem sta rešeni še dve sporedni vprašanji, ki potekata iz prvega glavnega vprašanja, to je zgraditev novega carinskega poslopja ter ureditev nove mestne tržnice.

Sporazum med mestno občino in vojaškim erarjem, na katerega sta pristala vojni in finančni minister, predvideva prodajo vojašnic vojaškemu erariju, in sicer za znesek 3.308.437 dinarjev. Za vojašnico vojvode Putnika bo dobila mestna občina pol milijona dinarjev, za vojašnico vojvode Mišiča 1.809.302 Din, za vojašnico Kralja Aleksandra v Melju pa 999.135 dinarjev. V odškodnino, ki jo prejme mestna občina za prodajo navedenih treh vojašnic, bo nudil vojaški erar deloma v gotovini, deloma pa v materialijah. Mestna občina dobi v gotovini 1.700.000 dinarjev, v materialijah pa stara carinska skladišča v Finspielerjevi ulici in staro Dravsko vojašnico na Vojašniškem trgu. 1.700.000 Din nameravajo uporabiti za zgraditev zasilnih stanovanj mestu dose-danih barak, v Dajnkovi ulici, v kolikor ne odpade v smislu zakona polovični znesek te vsote v za to predvideni posebni sklad. S posebnim posojilom Državne hipotekarne banke bo postavila mestna občina stanovanjsko hišo za carinske službenice: iz kaldrminskega fonda, kjer je mestni občini pri Državni hipotekarni banki razpoložljiva vsota okoli 7 milijonov dinarjev, pa bo gradila novo carinsko poslopje za doslej še neznan znesek. Na mestu, kjer se sedaj nahaja stara vojaška vojašnica, pa se bo uredila nova mestna tržnica v obliki paviljonov. Seveda je vprašanje, če je to za to svrhu najprimernejši prostor.

V zvezi s tem poročilom mestnega župana dr. A. Juvana se je izvolila posebna komisija, v kateri so župan dr. Juvan ter mestni svetniki Grčar, Štabej in Hrastelj, ki bo podpisala prodajno oziroma kupno pogodbo.

Druga točka dnevnega reda pa se je nanašala na akcijo za preureditev mestnih avtobusov na pogon z metanom. Pred nedavnim je bila poskusna vožnja s tovrstnim avtobusom. V ta namen je mestni svet odobril na sinočni seji znesek 285.000 dinarjev, s katerimi bodo 10 mestnih avtobusov preuredili za pogon z metanom. Razen tega bodo nabavili 400 železnih steklenic in se bodo krili stroški po proračunu v teku enega leta s prihranki za bencin. Posamezna steklenica bo stala 780 dinarjev, za preureditev posameznega avtobusa pa bo treba 3 do 5000 dinarjev.

Na dnevnem redu snočne seje je bilo tudi osebno vprašanje uslužbenca mestnega avtobusnega podjetja g. Kavška, ki se je, kakor znano, svojčas ponesrečil pri preizkusu atmosferskega pritiska. Ker je izgubil levo oko, je zahteval od mestne občine primerno odškodnino, ki mu je na mestna občina ni priznala, radi česar je Kavšek vložil pri sodišču tožbo proti mestni občini. Vendar je pravdo izgubil in so na sinočni seji sklenili, da mu odpovejo naravno stanovanje. Kavšek, ki je družinski oče, je sedaj na cesti.

Avstrija ni Mandžurija!

Schuschnigg je ogorčen in misli na samostojno avstr. zunanjo politiko

DUNAJ, 2. marca. Splošno so pričakovali, da bo dr. Schuschnigg še pred Mussolinijevim odhodom v Libijo, to je 9. t. m., odpotoval v Rim. Po rimskih vesteh pa je to potovanje sedaj odloženo ter se na Dunaju službeno izjavlja, da ni bilo to potovanje nikdar predvideno in da torej tudi ni moglo biti odloženo. Dr. Schuschnigg pa se je torej dejansko, kakor se glasijo dunajske informacije, odrekel namenu, da potuje v Rim, šele po službenih italijanskih izjavah v zvezi z restavracijo Habsburgovcev, v smislu katerih je povzeti italijanske koncesije Nemčije. Iz gotovih krogov se celo doznava, da se je Schuschnigg celo odločil, da krene v zunanji politiki v povsem novo smer ter je navodno zelo ogorčen zlasti radi tega, ker skuša Neurath sedaj po svojem dunajskem neuspehu vplivati s priiskom preko Rima na Avstrijo. Isti krogji naglašajo, da ni Avstrija nikakšna Mandžurija.

PARIZ, 2. marca. Havas poroča: »Ordre« piše: Nikdo ne more trditi, da bi bil sedanj položaj avstrijskega kancelarja dr. Schuschnigga zavidenja vreden. Dr. Schuschnigg mora voditi svojo politiko, ogrožen na eni strani po socialistih, ki še niso pozabili krvoprelitja v februarju 1934, na drugi strani po narodnih socialistih, ki še nadalje upajo, da bodo uvedli Avstrijo v sestavo Nemčije. Sedaj mu ostane še samo upanje na Italijo, vendar pa prevladuje vtis, da je Mussolini sedaj pripravljen, da nudi Hitlerju gotove koncesije. Nekaj levčarski francoski list piše: »Oni, ki upa v Schuschnigga kot branilca za spodbijanje narodnega socializma v Avstriji, sedaj sam s tem posredovanjem pomaga narodnim socialistom, da se dokopijejo do oblasti, ker ni Schuschnigg več dovolj močan, da bi mogel služiti kot obramba proti temu. Tudi ni nikakšnega razloga več za domnevo, da se bo dr. Schuschnigg še delj časa obdržal na oblasti, ki sloni izključno na podpori, ki mu jo nudijo tuje države. Je v Avstriji še dovolj demokratičnih sil, ki bi jim razumna politika, ki se vodi z Pariza, mogla dati precej zamaha.

Ribbentropov popolni fiasko, ga. Simpsonova in Hessova ofenziva

PARIZ, 2. marca. Havas poroča: Poročajoč o delu nemškega poslanika von Ribbentropa v Londonu piše tukajšnji »Jour«, da se je njegova misija končala s popolnim neuspehom. Navedeni list navaja, da ni bilo britansko javno mišljenje nikdar tako nerazpoloženo napram ideji za zблиžanje z Nemčijo, kakor je sedaj. Britansko vlado zanimajo predvsem sledeča stvarna vprašanja: Ali pristaja Nemčija na to, da jamči za status quo na Renu? Ali pristaja na to, da se obvezuje, da bo spoštovala neodvisnost Avstrije in še neke druge sosednje države. Vse ostalo, o čemer sedaj poročajo iz Berlina, so za London samo prazne besede.

ŽENEVA, 2. marca. Tukaj se mnogo razpravlja o popolnem neuspehu, ki ga je doživel nemški veleposlanik v Londonu von Ribbentrop. Zadeva je tem važnejša, ker je Hitler stavil na Ribbentropa vse svoje najboljše karte. Tudi se mnogo govori o tem, da je von Ribbentrop svojčas po svojih poslovnih zvezah

kot trgovec s šampancem prišel v prijateljski krog gospe Simpsonove. V Berlinu so vse karte stavili na to dejstvo, da bi Nemčija lahko dobila odločilni vpliv na angleški dvor. Toda te stvari so se sedaj temeljito spremenile. Kralj Edvard je postal knez Windsorski, na angleškem prestolu sedi kralj Jurij, ki ne pozna gospe Simpsonove. Tudi ni več v Londonu družabnega salona ter ameriške gospe, in tudi ne njenega vpliva na politike in politiko. S tem so Ribbentropove zveze postale iluzorne, tako da se je oglasil celo Hitlerjev namestnik Rudolf Hess, ki od nekdanji ni mogel videti von Ribbentropa in ki sedaj zahteva, da je treba tega gospoda poslati v pokoj. Rudolf Hess pa je sedaj odredil celo preiskavo pri Henkelovih tvornicah šampanjca, kjer je bil svojčas Ribbentrop potovalni agent, češ da niso redno odplačevali davkov. Sedaj razmišljajo v Berlinu o tem, kako bi von Ribbentropa spravili nazaj domov, ne da bi si Nemčija nakopala preveč vidne nove blamaže.

Japonska dobi za vedno v najem Nova Gvineja?

TOKIO, 2. marca. Veliko pozornost v mednarodnih krogih je zbudilo včerajšnje poročilo predsednika japonske vlade generala grofa Hajašija na zadnji seji

proračunskega odbora, na kateri je izjavil, da dela japonska vlada na to, da dobi za vedno v zakup nizozemsko Novo Gvinejo.

Pabecki

SKUPŠČINSKI UTRINKI.

Včerajšnja skupščinska seja s podrobnostjo razpravo o državnem proračunu, je bila precej zanimiva. Predsednik kluba JNS Ilija Protić je namreč vprašal skupščinskega predsednika Čirića, zakaj ni podpredsednik Cvrkić ničesar ukrenil proti guberniku dr. Kosiću, ko je ta dejal, da delajo nositelji jugoslovenske ideologije vse samo radi osebnih interesov in

s tem misli skupščinsko levico, dočim je bil senator Banjanin na neki sledeči seji opominjen, naj ne posega v diskusijo, četudi je popolnoma mirno sedel v skupščinski loži. Skupščinski predsednik Čirić je izjavil, da se je incident pripetil v nervoznem razpoloženju in napetem vzdušju. Morda da je pri tem kaj spregledal in gre očitvidno za nesporazum, ki se ne sme jemati preveč tragično. Radi tega ne gre Cvrkićevega opomina soditi tako ostro. Poslanec Jeremija Protić je izjavil, da je upal na pozitivnejši odgovor, nakar je dal Protić osebno pojasnilo,

v katerem je dejal, da ni nameraval nikogar žaliti. Poslanec Voja Lazić je zahteval, da se črtajo krediti za Presbiro. Poslanec Jevremović je zahteval, da se vzame Presbiroju cenzurno oblast in da se preuredi v propagandno ustanovo. Poslanec Paštrović je v imenu JNS izjavil, da se, kakor doslej, tako tudi letos sprejmejo proračunska poglavja, ki se nanašajo na izdatke za krono in kraljevo namestništvo, soglasno in z akklamacijo, nakar sta bili zadevni poglavji proračuna sprejeti s toplo akklamacijo. Sledila je razprava o pokojninah in invalidskih podporah ter je bil sprejet ta del proračuna z glasovi večine. Sledil je ekspozice ministra pravde, ki je izjavil, da se pripravlja tudi menični zakon in osnutek pomorske zakonodaje. V resoru je nameščenih 4784 uradnikov, 1639 uradniških pripravnikov, 2094 zvičničnikov, 1098 služiteljev in 2382 drugih nameščencev.

SENZACIJA V SKUPŠČINI.

Včeraj sta se pojavila v Narodni skupščini na Mačkovji listi izvoljena poslanca Jovan Zdravković iz moravskega sreza in Radivoj Nikolić (demokrat) iz posavskega sreza. Izročila sta skupščinskemu predsedstvu svoja pooblastila in izjavila, da so njuno sodelovanje v skupščini izrecno zahtevali volilci.

RAJŠI V SPLITU KAKOR V BEOGRADU.

V nedeljo je bil v Splitu shod pristavešev bivše SDS. Na omenjenem shodu je govoril tudi Večeslav Vilder, ki je med drugim izjavil: »Ko sem šel v Beograd, so dejali: Eto, samostalci so smuknili v vlado. Jaz sem bil, da resnico povem, res v Beogradu, toda rajši sem prišel v Split, kakor pa da bi bil ostal v Beogradu.«

NERVOZNOST V ZAGREBU.

Radi sobotnih obračunavanj med frankovci in mačkovci, ki se je končalo z demoliranjem prostorov mačkovskega »Hrvatskega dnevnika«, je imel včeraj dr. Maček dolgotrajno konferenco z dr. Trumbićem in inž. Košutićem. Zadevni sklepi niso znani.

SEDAJ JE NA VRSTI NEMČIJA...

Vsi londonski listi prinašajo včerajšnji govor, ki ga je imel poslanik von Ribbentrop v Leipzigu, ter odklanjajo njegove predloge. V tej zvezi mu očitajo listi, da je povzročil gotove indiskrecije, ker je spravil v javnost nekatere po Edenu sporočene mu zaupne informacije. Ribbentrop je v Leipzigu polemiziral z Edenovimi zaupnimi informacijami, kar predstavlja v diplomaciji brezprimerno postopanje. Ribbentropova izvajanja nikakor ne morejo vplivati, da bi Anglija spremenila svoje stališče napram nemškemu kolonialnim zahtevam, Anglija nima — tako pišejo angleški listi — ničesar več prispevati k pomiritvi Evrope. Sedaj je na vrsti Nemčija, da nekaj prispeva k pomirjenju Evrope.

GOVEDIČ NE BO OBEŠEN.

Mariborsko okrajno sodišče je danes prejelo odločitev apelacijskega sodišča, s katero se ugodj pritožbi Bruna Govediča proti previsoki odmerjeni kazni. V smislu sklepa apelacijskega sodišča se spremeni smrtna kazen v dosmrtno robbijo.

V vsako slovensko hišo „Večernik“!

Sokolske vesti

Ob zaključku župnega predn'askega tečaja

V Sokolskem domu v Studencih se je vršil 14 dnevni župni predn'askega tečaj naše sokol. župe, katerega se je udeležilo 28 tečajnikov in sicer 11 članov in 17 članic. Udeleženci so bili predvsem iz našega podeželja, zlasti iz prekmurskega sokolskega okrožja. Vodja tečaja je bil starosta studenškega Sokola br. Hočevnar, tehnični vodja pa br. Primc. Predavali so sledeči br. in ss.: br. Hočevnar, Primc, Stopar, dr. Velker, Dojčinovič, dr. Kovačič, dr. Pavlič, Komac, Lavrenčič ter ss. Makučeva in Petrovičeva. V soboto zvečer se je vršil svečan zaključek navedenega tečaja v Sokol. domu v Studencih. Agilna dramska družina domačega društva je uprizorila na čast tečajnikom Murnikovo igro »Matajev Matija«. Dvorana je bila popolnoma zasedena. Studenški igralci so pohovno potrdili svoj dober glas.

Po predstavi se je vršil oficiale za-

Sokolska četa Sv. Marjeta ob Pesnici ne daje sicer že delj časa v časopisih glasu o sebi, vendar razmeram primerno zadovoljuje s svojim delovanjem. Prvenstveno je v minulem letu gojila prosvetno delo in sicer z nedeljskimi predavanji, nedeljsko čitalnico vsa leta tudi z versko-vzgojnimi revijami, patriotskimi spominskimi dnevi i. sl. Pogreša žal stalno urejeno letno telovadišče, ki si ga je stavila v program petletke. Svoj občni zbor je imela v nedeljo 31. januarja t. l. ob navzočnosti zastopnika župe prof. L. Strune. Uvodoma je moški zbor pod vodstvom prosvetarja br. M. Vauda strumno zopet »Sokolski pozdrav«. Obč. zbor je otvoril in vodil starosta br. Anton Šuman in se spomnil vrhovnega staroste br. kra-

Kulturni razgledi

Čevljar Anton Hit

Pisatelj H. Ortner nam je podal v tej ljudski igri pestro sliko vaškega življenja. Delo je grajeno v temnih in svetlih tonih priprostega reelnega doživljanja. Najčistejša luč humanosti in poezije ima stalno ob strani ironijo, sarkazem in banalnost, tako da se eno preliva v drugo od scene do scene in da vstaja pred gledalcem nepremostljivi kontrast resničnega in neresničnega, velikega in malega, človečanskega in ničevnega. Težišče dela ni toliko v doživljanju in poduhovljenju snovi, kolikor v njeni slikovitosti in mističnem zanosu, ki podreja bol in veselje človeka višjemu zakonu nadnaravnega življenja. Glavna nevarnost in morda tudi šibka stran dela obstoji v tem, da je predstavljanje življenja preveč fragmentarično bolj filmu podobno kot pa resnični organski celoti, iz katere raste življenje spontano neprisiljeno in nehotno. Mestoma je delo preveč refleksivno in zdrobljeno, posebno v prvi polovici, ko ne kaže nobene vile in se predloži muhi na malenkostih.

Ostrednji osebi sta Anton Hit in Ana. Anton je moralno in življenjsko zdrav in

ključek tečaja. Prisostvovali so mu poleg domačinov zastopnika župne uprave br. Krajnc in Struna, br. Degen in Grgič, potem zastopniki Sokola Matice, Maribora III. in ostalih mariborskih društev. Tečajnike je uvodoma pozdravil br. Hočevnar in imel ob zaključku lepo uspelega tečaja primeren govor. V imenu župne uprave je spodbujal k delu br. Struna in je zlasti podčrtal, da je sokolsko delo vedno uspešno in da lahko mirno gledamo v javnost, kajti naše delo je usmerjeno za dobrobit države in naroda. V imenu tečajnikov se je zahvalil za trud in skrb pri vodstvu tečaja br. Horvat iz Ljutomer. Udeleženci so pokazali močno voljo in vztrajnost, tako da lahko mirno upamo, da bodo to, česar so se naučili in pridobili v tem tečaju, uspešno uporabljali v dobrobit Sokolstva. Zdravo!

Ija Petra II., ugotovil, da je SKJ dobil za protisokolske liste zadoščenje in bodril k vztrajnemu, neustrašnemu sokolskemu delu. Po poslanici so podali vsi funkcionarji temeljita letna poročila. Župni zastopnik je pohvalil četno upravo, ki kljub težkim prilikam delovno ne klone. V novo četno upravo so bili večinoma izvoljeni prejšnji člani in sicer: starosta br. Šuman Anton, predsednik občine, poštar in posestnik, podstarosta in prosvetar br. Vauda Mirko, učitelj in pos., tajnik br. Židanik Janko, učitelj, blagajnik br. Ferk Ivan, pos., načelnik br. Pšeničnik Franc pos. sin, namestnik br. Novačan Franc, pos. sin. — Vztrajni marješki četi bratski zdravo!

pošten vaški mladenič. Vesten in priden. Morda preskrupolozen in premalo predaren, bolj udan bujnemu doživljanju. Z eno gesto, z enim zamahom volje prelomi in preseče enega človeka v sebi in se pojavi drugi. Iz vedrega vesela fanta in moža, nastane skesan prelomljen vernik, ki obremenjuje sebe z grehom, zločinom in pokoro. Ana je živo nasprotje njegovo. Ona je ženska v najširšem pomenu besede. Mesto, kino, luč, obleke in flirt so sestavni deli njenega značaja in srca. Temu je vdana in pozablja nase in v tem zanosu svoje ljubezni z Antonom postaja zločinska in sadistična z ubogo čevljarico. Vendar jo zarodek pod srcem toliko spremeni in razbremeni. Čevljarica je nesrečna vdova, ki se poroči z mlajšim in je sama brez življenja, brez gorkote, brez slehernega podviga. Strta revna stvar, ki umre ker mora umreti, ker čuti da je drugim v spotiko in napotje.

V tem delu se je opazilo ono, kar loči resničnega umetnika od povprečnega posnemovalca. Režija ni decela izvršila svoje naloge. Celotna predstava je pešala na

pomanjkanju uravnovešenega tona in zlitja, iskrenosti in spontanosti. Vloga enega igralca se mora organsko spojit z vlogo drugega, drugače zgleda kot bi nastopal vsak zase in se čuti neprijetno vpadanje in trganje celote. Sicer pa je tudi delo samo na sebi, ki vleče v to šibko stran.

Pavel Kovič in Kraljeva sta rastla iz sebe, zato sta nam podala dva prepričevalna lika. Posebno je ugajal Brle, ki se je v težki vlogi sijajno obdržal na višini umetniške stvarnosti. Delu in predstavi pa je manjkala tista gorka domačnost, prožnost in prirodnost, ki so bistveni deli sleherne ljudske igre. Enostavne stvari so se mestoma komplicirale v neiskrenost in teatralnost. Scene so kratke, deloma le nakazani odlomki življenjskih slik, zato se igralce težko vživi in poglubi v svojo vlogo.

Razen dveh glavnih vlog ni prišel nobeden drugi igralec do posebnega izraza in so igrali pod običajno višino svojih moči in znanja. Lepo je podala Hitovo mater Savišova. Premalo spontano in prirodno je igrala Gorinškova v čevljarici. Gorinškov lik šolskega vodje je bil bolj humorističen ko drugo. Sekanje in trganje besed ni v skladu s tonom drame. Nastop je bil dober. Starčeva v vlogi njegove gospe je igrala najboljšo v reman-

tičnem srečanju z učiteljem Knopom, samo da je bilo malo preveč prelivajoče razneženosti za poročeno ženo gospoda — direktorja —. Verdonik je dobro igral olahega učitelja, ki vtika nos povsod, toda njegova vloga je brez izraza. Kakor je tudi brez izraza vloga Rasbergerjeve v Hani. Igrala je dobro. Edo Grom in Just Košuta sta v kvartanju doma, posrečilo se jima je kontrast med njima in Antonom pri njegovi samoizpovedi. Rado Nakrst je bil tipičen škotski fotograf, ki je svojo vlogo dobro razgibal. Zakaj ni imel večje vloge? Milan Košič je v Mihcu bil pijanec in v grobarju brezčutni in brezvestni avtomat. Igral je dobro, toda pretiraval je preveč. Saj je lahko človek pijan, ne da grozi publiko, da se nanjo zvrne. Igralji so še: Franjo Blaž kot Brle, Ana Tovornikova kot Mali, Turk kot Petelin mešetar, Peter Malec kot hlapec, Crnobori kot gostilničar, Štandeker kot župnik in Franjo Blaž kot cerkovnik. Vsi so se potrudili, da bi dali svojim vlogam čim več izraza. Morda je bilo to tudi krivo, da so mestoma pretiravali. Duh režiserja bi se moral izkazati posebno v manjših vlogah, da bi vdahnil skupinam enotnost in neko tonsko spojenost. Tega ni bilo. Sicer pa je tudi delo mestoma zelo šibko v nasprotju z nekaterimi krasnimi scenami. L. B.

V znamenju kepljevske igre

Drevi preiz usita svoje moči velemojstra Eliskases in Pirc

Drevi ob 20. uri priredi »Mariborski šahovski klub« v kavarni »Jadran« velik brzoturnir s sodelovanjem velemojstrov Eliskasesa in Pirca. Turnirja se bo udeležilo 14 igralcev, razen obeh velemojstrov še mojster Milan Vidmar ml., prof. Gabrovšek iz Ptuja, ki je eden naših najodličnejših amaterjev, razen teh še prof. Stupan, dr. Gabrovšek, Ostanek, dr. Lippai, Kukovec, Mešiček, Bien, Albaneže, razen tega ev, še dva igralca iz Ptuja in drugi. Brzoturnir obeta napet, zanimiv potek, saj se bosta borila za primate dva najodličnejša zastopnika mlajše velemojsterske garde Eliskases in Pirc,

vendar niso izključena presenečenja s strani naših odličnih amaterjev. Kibici na plan, da ne zamudite izvanredne prilike!

Kulturne beležke

Aškerčeva bibliografija. V zadevnem poročilu v sobotni številki je pomotoma izostal pasus, da je predmetna številka »Časopis za zgodovino in narodopisje« izšla v krasni opremi in odličnem tisku tukajšnje Mariborske tiskarne.

Liublanski zvon št. 1-2 I. 1937. Izredno bogata ter aktualna vsebina dvojne številke, ki je posvečena predvsem največjemu ruskemu pesniku Puškinu ob 100-letnici njegove smrti. Krasno urejena dvojna številka vsebuje poleg številnih ocen in kritik predvsem sledeče tehtne prispevke: Juš Kozak, Nekaj minut s Puškinom; A. S. Puškin-Mile Klopčič, Voz življenja; Oton Berkopec, Puškinovo življenje; Mile Klopčič, Iz Puškinove lirike; Bratko Kreft, Puškin kot dramatik (I); Mile Klopčič, Iz Puškinovih epigramov; Vl. Francev-B. Borko, Razvojni poti Puškinovega genija; Ivo Brnčič, Smrt Jurija Možine; Božo Vodušek, Camoesova gostinja; Jontes Gelč, Mlekarica Johana (I); B. Vodušek, Sonet. Revija je izšla v okusni opremi ter odličnem tisku Narodne tiskarne v Ljubljani.

Vrhunec raztresenosti.

Profesor (kuharici): Na, tu imaš deset dinarjev, pa jih daj kokoši, da si kupi zanjne koruze.

Porušeni ideali

zapuščene dvorce. Njegov rod je izumrl, grob je zapuščen. Po tem nagrobnem kamnu ga poznam. Starega Čorka, goslačevega očeta, je spravil na boben in ga nagnal po svetu beračiti, a sedaj se mora umakniti tisti, ki je imel dvorce, brezdomniku, gospodar sužnju, ošabni močenik črvu. »Ven!« — reče in vrže kosti: »Kar ven! Goslaču je treba napraviti prostor. Tako je prav! Smrt vse izenači.«

Vse strahote Youngove fantazije, ko sem nekoč čital njegov opis sodnega dne in njegovo pokopališče, me niso tako pretresle, kakor teh par starčevih preprostih, a s takšno strašno nazornostjo izraženih besed.

Ponudim mu svoj boljši tobak iz svojega mehurja in odidem globoko zamišljen in skrušen.

Ko dospem domov in grem mimo kuhinje, opazim neko nenavadno naglico. Dve

kuharico vprašam: Kaj je? — ona pa mi malo slabe volje odvrne: Spet dobimo goste.

Obrnem se proti stopnicam. Tu opazim lepo napravljene in pravkar očiščene škornje, ki stoje na hodniku. Nehote pomislim: kako krasni škornji!

Preden hočem začeti z delom, se napotim v Marcelovo sobo, da ga pozdravim, ker ga to jutro še nisem videl. Najdem ga za mizo, kjer čita časopis, ki je pravkar dospel.

»Ali, si že vstal,« — pravi in mi preži desnic v pozdrav. Pripravil sem ti časopis. Ne boš mnogo izvedel. Nič posebnega. Svet je res postal dolgočasen.«

Zahvalim se, vzamem časopis in hočem oditi. Moje obnašanje se mu zazdi nenavadno. Prime me za roko in mi pogleda v obraz: »Oho!« — pravi: Kaj se je pa tebi čelo pooblačilo? Kaj se ti je pripetilo?«

»Nič,« — rečem. »Svet se mi je malo zameril; to tako pride.«

»Ali tudi tebi, moj dragi?« — se pošali. »Sedi malo pa nažgi; mogoče se znebiš te žalosti.«

Vzamem ponujeno smotko in nažigaje jo opazim na mizi zopet novo knjigo, na pol razrezano. Sklonim se. Bila je francoska knjiga: »Historie des classes ouvrières et des classes bourgeoises« od Graniera de Cassaguaca.

»Nova knjiga,« — ga opozorim, »po uaslovu zelo zanimiva.«

»Nova knjiga, da, toda stare neumnosti. Ta hlapec, drugega carstva, ta suženjska duša, nas uči v tej knjigi, da je suženjstvo in njegova moderna oblika — proletariat, gotovim ljudem, ki niso omejeni od privilegirane snovi, od katere pa je omejen plemeniti Granier de Cassagnac, po naravi obsojeno in od Boga zavrženo. Naj pišejo taki sofisti kar jim je ljubo, pride pa čas, ko se bodo umetne ugodnosti in samovoljne razlike, s katerimi se vzdiguje nekdo nad drugimi, — ko se bo hierarhija stanov in družbe razpršila pred zdravim razumom, kakor megla pred vetrom. Bodi prav ali ne gospodu Granieru de Cassagnacu: socialno vprašanje, vprašanje polno burje, ki bo pretresla stožerje starega reda. — to vprašanje je na dnevnem redu in se bo

rešilo, ne kakor je komu po volji, marveč kakor mora biti,« — se razvname moj prijatelj ves razgret.

Kakor sem že omenil, ga ne vidim rad takega, pa mu pričnem po svoje dokazovati, kako je treba za rešitev tega vprašanja vpoštevati moralne pogoje; da on dojema enakost med ljudmi preveč materialno in da prava enakost, kakor pravi nekdo, obstoja prav v tem, da se z neenakimi bitji neenako postopa itd.

Marcel ne pritrdi; pač pa prične še lažje dokazovati, kako se mora načelo osebnega interesa, ta povzročitelj nepristanih bojev med ljudmi, ta najizdatnejši vir zločinov zrušiti s svojega lažnega prestola; kako mora sistem zasebne lastnine končno odstopiti mesto skupnosti.

Pogledam ga.

»Skupna last!« — rečem; »Enakost! Pojdi h grobarju, on te praktično pouči, kje nastane enakost med ljudmi.«

»A, ti si bil na pokopališču? ... Sedaj pa razumem.«

»Da, bil sem na pokopališču. Pustiva to ... Povej mi raje, koga pričakuješ?«

Mariborske in okoliške novice

Prof. dr. Anton Dolar odhaja v pokoj

Mariborska gimnazija je doživela v svojem stoletnem razvoju malo tako prirčni in ginljivih slavnosti, kakor v ponedeljek 1. marca t. l., ko se je poslovil od zavoda g. prof. dr. A. Dolar. V gimnazijski dvorani so se radi pretesnega prostora mogli zbrati razen profesorskega zbora le tisti razredi, kjer je dr. Dolar letos poučeval. Dijaški moški zbor pod vodstvom osmošolca Colneriča je zapel »Kje so tiste stezice« in pa »Oj mladost moja!« Nato so se poslovili od svojega priljubljenega profesorja iz govori zastopniki posameznih razredov. Povdarjali so, da so ga tako ljubili, ker je bil vedno ves njihov. Dajal jim je iz svoje bogate zakladnice ne samo svojega duha, ampak vso svojo dušo. Največje težave v klasičnih jezikih je z njimi prebrodil z duhovitimi šalami, ki so bile vedno močna opora njegovega dela v šoli. V dijakih ni videl svojega nasprotnika, ampak zaveznika pri delu. Potrpežljiv in prizanesljiv do skrajnosti si je ohranil vedno mir pravega filozofa, ki zna mrtvo črko oživetiti in suhoparen paragraf prilagoditi življenju in ni dopustil, da bi se življenje zaslužilo kakemu narobe tolmačenemu predpisu. Dr. Dolar je bil vedno oče svojih dijakov, ki ni nad njimi obupoval, ampak jih je stalno spodbujal, bodril, navduševal, dajal smernice, pa tudi samozaupanje in pogum. V stiski in težavah je pomagal, pri tem pa bil izredno pravičen

in daleč stran od vsake strankarske politike.

V pesniško vznešenih besedah se je v naravnost klasičnem govoru poslovil od odhajajočega tovariša g. prof. dr. Janez Ev. Kociper, ki mu je bil sosed pri ovalni mizi v konferenčni sobi nad 25 let. Na dr. Dolariju nam je pokazal tip idealnega profesorja, ki je ves živel svojemu poklicu in ki je vsako delo vedno dobro opravil. V živih barvah nam je predložil dr. Dolarija kot umetnika v preoblikovanju dijaških duš; pokazal nam je ta orjaški hrast, ki je toliko let dajal oporo vsemu tako mogočnemu gozdu kakor je mariborska klasična gimnazija.

V lepih besedah se je zahvalil g. direktor Mastnik odhajajočemu profesorju za ves njegov trud v korist zavoda in mladine ter omenil njegovo delo izven šole, kakor najzvestejšega pomočnika gen. Maistra na Koroškem, v raznih narodno-obrambnih in dobrodelnih organizacijah.

Ne samo profesorskemu zboru in dijakom, ampak tudi starši dijakov bodo čutili neko praznoto, ko ne bo več na klas. gimnaziji vedno ljubeznivega obraza g. dr. Dolarija. Prekrasno cvetje za precejšnjo gredo, ki so mu ga podarili v slovo njegovi dijaki, ni samo izraz hvaležnosti, marveč tudi goreča želja, da bi ostal še dolgo tako čil kakor sedaj in naj bi mu bil konec življenjske poti posut s cvetjem.

J. S.

Kino

Kino Union. Danes vesela opereta »Princesa Marjeta«. Janet Mac Donald.

njene lige. Ta poziv je zelo razveseljiv, saj je naloga nas vseh, da se dovede azilsko akcijo čimprej k njenemu pozitivnemu zaključku. Tuberkuloza, neizprosna morilka ljudstva, se širi vedno naprej. Treba je zato skupnega in organiziranega odpora, če želimo vsaj zaježiti to nesrečo ljudstva.

Rokomavni zopet v akciji. V stanovanje posestnika Mirka Plotaja v Ročici pri Jakobskem dolu so vdrli doslej še neznan zlikovec ter odnesli iz spalnice okoli 600 dinarjev gotovine, razno zlatino in srebrnino ter druge predmete, kakor obleke, perila itd. v skupni vrednosti okoli 4000 dinarjev. Za storilci sedaj poizvedujejo.

Ponarejeni 50 dinarski kovanci so se pojavili v Št. Ilju v Slov. gor. Preiskava je ugotovila, da je neki avstrijski državljan iz Špilja nakupil v neki tamošnji mesnici meso ter ga plačal s ponarejenimi 50 dinarskim kovancem. Oblastva so uvedla preiskavo, da se izsledijo falsifikatorji.

Otrok ni umrl nasilne smrti. V Središču se je raznesla govorica, da je 24letna dekla A. M., ki je uslužbena pri nekem tamošnjem posestniku, povila otroka, ki ga pa je po porodu spravila na drug svet. Orožniki so takoj uvedli preiskavo ter doznali, da je omenjena dekla zares povila otroka moškega spola, ki pa je nekaj ur zatem umrl. Doznali so nadalje, da se je dekla, ko so jo spopadli porodni krči, vseda v škafo tople vode in da je pri tem prišel na svet otrok. Proceduri je prisostvovala tudi gospodinja, ki je otroka sicer takoj izvlekla iz

Tragična delavčeva smrt pod padajočim drevesom

V takozvanem gozdu »Berek« pri Murski Soboti je zaposlenih pri podiranju dreves okoli 100 delavcev iz Murske Sobotice, med njimi tudi delavec Franc Gomboši in Štefan Kuznič, oba iz Murske Sobotice. Delavci so bili razdeljeni v posamezne partije, ki podirajo hrastov gozd. Okoli 10. ure je skupina, v kateri je delal Franc Gomboši, pravkar podžagala debel hrast in bi se morali delavci po navodilih odstraniti. Gomboši je sicer stekel stran, toda v naslednjem trenutku se je že podrl hrast in je vejevje tresčilo na Gombošija, ki je obležal z

Zadnje telefonične vesti

Rim je pustil Schuschnigga na cedilu — Pred popolno preusmeritvijo avstr. zunanje politike — Srednjeevropski blok jamstvo avstr. neodvisnosti

PARIZ, 2. marca. Vse pariško časopisje se peča s snočjo sejo velikega fašistovskega sveta v Rimu. Na seji so razpravljali o popolnoma spremenjenem zadržanju Italije napram Avstriji. Po poročilih iz francoskih političnih krogov je veliki fašistovski svet sinoči sklenil vojaško zvezo Italije in Nemčije. Ta sklep spremnja v temeljih dosedanje zadržanje Italije napram restavracijskemu vprašanju Habsburgovcev v Avstriji. Kakor znano je svojčas Italija sama forsirala restavracijsko vprašanje v pozitivnem smislu, da zaustavi prodiranje nemške države proti Avstriji in srednji Evropi. Italija pa je sedaj spremenila svoje stališče v tem smislu, da si je glede vprašanja Habsburgovcev prisvojila popolnoma Hitlerjevo stališče. V tem smislu je

bil Dunaj že uradno obveščen. Italijanska vlada je odločena, da vsake morebitne avstrijske ekstrature v habsburškem vprašanju prepreči. Na Dunaju je to sporočilo poslanika Salate zbudilo veliko ogorčenje ter razočaranje. »Populaire«, »Echo de Paris«, »Figaro« in »Petit Parisien« izrekajo soglasno mnenje, da se Avstrija nahaja pred popolno preorientacijo v zunanji politiki. Kancelar dr. Schuschnigg bo skušal najbrže navezati stike z Malo antanto, ker je prišel do prepričanja, da je izgubil v Rimu vsako oporo. Francoski listi izražajo upanje na možnost vpostavitve srednjeevropskega bloka, ki bi lahko postal edino jamstvo samostojne ter zares neodvisne Avstrije.

Banditi izropali transportni voz francoske narodne banke in odnesli 300.000 frankov

PARIZ, 2. marca. V bližini Pariza se je pripetil včeraj popoldne izreden drzen rop. Pri Fontenayu je napadlo 6 profesionalnih banditov transportni avto fran-

coske narodne banke. Demolirali so motor, s samokresji v rokah sterilizirali spremno osobe ter izginili z izropanimi 300.000 franki. Za banditi še ni sledu.

Narodna gledališča

MARIBORSKO GLEDALIŠČE:

Torek, 2. marca ob 20. uri: »Čevljar Anton Hit.« Red B.

Sreda, 3. marca: Zaprto.

Četrtek, 4. marca ob 20. uri: »Dezeka smehljaja.« Red C.

Gledališka uprava naproša one abonente in lastnike blokov, ki so s plačevanjem obrokov v zastanku, da jih izvolijo čimpreje poravnati.

Maks Froman in ljubljanski balet v Mariboru. V kratkem bo v mariborskem gledališču baletni večer, na katerem bo nastopil znani baletni mojster zagrebške opere Maks Froman in balet ljubljanske opere. Ker so taki nastopi v Mariboru prava redkost, opozarjamo že danes na ta večer.

Pobezške novice

Pogrebno društvo je zborovalo. V nedeljo popoldne je bil v Klemenškovi gostilni občni zbor našega pogrebne društva. Zbor je otvoril agilni predsednik društva g. Ciril Jančar z uvodnim pozdravom sreskega podnačelnika g. Eileca, ravnatelja Ingoliča in predsednika pogrebne društva iz Krčevine g. Cerinška. Iz predsednikovega poročila posnemamo, da bo društvo v avgustu slavilo desetletnico obstoja. Pri tem naj omenimo, da je vseh deset let predsedoval društvu z majhnimi izjemami g. Ciril Jančar, vesten, zaupljiv ter vseskozi pošten mož. Pristopilo je med letom 53 članov. Blagajniško poročilo g. Trstenjaka izkazuje 125.230,55 Din aktive in prav toliko pasive. **Izplačana posmrtnina za leto 1936 znaša 53.000 Din.** od ustanovitve društva pa 308.118 Din. Po neoporečnem nadzornem poročilu so se izvolili novi zaupniki in sicer za D. M. Brezje Mikl in Krajnc, za Dogoše Golob, za Tezno Breznik in Kovačič, za Zrkovce Kocpek Janko in Vinko. Tudi najdelikatnejša točka, sprememba pravil § 5 in § 9, se je soglasno rešila in bo odslej karentna doba članstva raztegnjena na dve leti in dobi po preteku tega časa razred A 800 Din posmrtnine in vsako leto po 100 Din več, razred B pa 1200 Din in vsako leto po 200 Din več.

Protisluga.

Soproga: »Dobro, prišla ti bom gumb na srajco; toda tudi ti mi moraš storiti za to kako uslugo.«

Soproga: »Iz srca rad! Kaj pa želiš?«

Soproga: »Da me pošlješ čez poletje v letovišče.«

Spomnite se CMD!

Gospodarska življenja

Brez zatiranja sadnih škodljivcev ni zdravega sadja

Vsak sadjar, kmet in tudi najmanjši posestnik, ki ima nekaj sadnega drevja, stremi za tem, da pridelava kolikor mogoče zdravo sadje, ker si je svest na podlagi izkustva pri prodaji, da je pri sedanjih tržnih in konkurenčnih zahtevah mogoče spraviti v denar le zdravo in kakovostno sadje.

Kakor se bori vinogradnik proti raznim trsnim boleznim in škodljivcem v zavarovanju svojega pridelka, tako se mora tudi vsak sadjar podvizati, da obvaruje sadno drevje raznih boleznih in škodljivcev. Vinogradnik je že zdavnaj prišel do spoznanja, da mu zavaruje pridelke in tudi trsje le pravočasno in pravilno zatiranje rastlinskih zajedavcev. Pri naših sadjarjih — izvzamem le resne sadjarje — pa temu ni tako. Pogledati je treba le z odprtim očesom po naših sadonosnih krajih, pa najdemo kmietije, ki v tem pogledu sploh ničesar ne store. Drevje je polno lišajev in mahov in kot nekak kinč na sadnem drevju se jim zdi bela omela poleg drugih pegastih in progastih pojavov, ki jih povzročajo razne bolezni. Jeseni, ko je plod krastav in škrlupav, ali pa ga sploh nimajo, ker je drevje izgubilo listje predčasno radi bolezenskih pojavov in drugih škodljivcev iz živalskega rodu, pa slišimo tarnanje, ki je podobno — zvonjenju po toči. Šele tedaj se jim odpro oči, a na žalost prekasno. Ozira se po drevju in sadu skrbnega soseda in se vprašuje, zakaj ima lepo zdravo sadje soseda in zakaj on ne.

Da prinaša vsakoletno pravočasno in smotreno zatiranje sadnih škodljivcev ogromne koristi ne le posestniku, ampak celokupnemu narodnemu gospodarstvu, so najboljši dokaz oni sadjarji, ki zatirala in obrambna opravila pravočasno in točno vrše. Taki sadjarji se ponajša jeseni z zdravim in čistim sadjem, za katerega se kupci stepo.

Ne smemo se udingati domnevi, da si narava sama pomaga in da so edini zatiralci škodljivega mrčesa le koristni ptiči. Ti so nam le dobrodošli pomagači pri obrambi sadnega drevja pred škodljivci. V splošnem pa le niso kos temu obrambnemu opravilu in radi tega je potrebno, da poseže vmes previdno človeška roka, da zagotovi zdrav in čist pridelok; obenem pa obvaruje drevo predčasnega pogina, ki sicer zapade radi ogromnega pojava raznih rastlinskih in živalskih zajedavcev, ker mu, rekel bi, izpijejo kri.

Živalske škodljivce in razne glivične bolezni drevja zatiramo z raznovrstnimi **strupi-insekticidi** in **fungicidi**. Predsodek, da lahko s takimi strupenimi zatiralnimi sredstvi pri škropljenju zastrupimo zemljo, je brez podlage. Ako bi temu res bilo tako, potem bi morala biti vinogradniška zemlja že popolnoma zastrupljena, saj uporabljajo vinogradniki že preko polstoletja v zvezi z bordoško brozgo tudi druge razne strupene preparate n. pr. arzenik i. t. d. Zastrupljenje je nemogoče, ker tvorita baker in arzen v zemlji netopljive

spojine, ki ne morejo škodovati koreninam drevesa. Pa tudi druga obrambna sredstva kot razni drevesni karbolineji in raztopine žvepljenih preparatov (žvepleno apnena brozga, solbar itd.) izgube v zemlji hitro strupen učinek.

Kedaj škropimo?

Pri tem razločamo škropljenje pozimi in škropljenje pred cvetjem, takozvano **zimsko zatiranje** ter škropljenje po cvetju in pozno poletno škropljenje, takozvano **poletno škropljenje**.

Zimsko zatiranje boleznih in živalskih škodljivcev sadnega drevja je najzdatnejše tik pred brstenjem. Pri pečkastem sadju uporabljamo v obrambne namene raztopine drevesnih karbolinejev. Pri koščičastem pa raztopine žvepljenih preparatov in sicer 15 do 20% žvepleno apneno brozgo ali pa 3% solbarjevo raztopino. S temi sredstvi zatiramo listne ušice, zimskega pedica, cvetožera, krvavo ušico, kaparje, gosenice, plesni, lišaje in mah. Proti zimskemu pedicu rabimo tudi lepljive pasove. Breskve škropimo pred brstenjem proti kodravosti z 1% brodoško brozgo ali pa s 3% solbarjevo raztopino.

Škropljenje pred cvetjem izvršimo v času, ko je drevo zbrstelo. V tem času uporabljamo proti škrlupu 1% bordoško brozgo ali pa 1% raztopino solbarja ali 1% nosprasa proti škrlupu, zimskemu pedicu, zavijaču, cvetožeru, Cvetožeru in lruškovega brstožera pokončujemo uspešno tudi z arborinom. Listne ušice in listne ose pa v zvezi s tobačnim izvlečkom.

Škropljenje po cvetu izvršimo navadno le enkrat po odcvetenju, le pri toplotnih vremenskih prilikah moramo po 3 do 4 tednih škropljenje ponoviti. Uporabljamo navadno nosprasen v 1/2-1% raztopini, s čimer pokončujemo škrlup, rdečega pajka, jabolčnega zavijača i. dr.

Pozno poletno škropljenje pa izvršujemo le pri poznih vrstah v drugi polovici avgusta z 1 do 2% žvepleno apneno brozgo ali solbarjevo raztopino; prav posebno se poslužimo tega škropljenja v vlažnih letih in predvsem pa v vlažnih krajih.

Ako hočemo, da bo obramba in zatiranje kaj zaleglo, se mora poprijeti tega posla vsak kmet in sadjar, ker trud posestnika le malo koristi.

Sedaj bo prišel pravi čas za zimsko zatiranje sadnih zajedavcev, sedaj je čas, da se strne v obrambno falango vsak kmet in sadjar proti sadnim škodljivcem in tudi tisti, ki ima le nekaj sadnih dreves; posebno pa vsi tisti, ki so dosej ob strani stali in gledali druge pri obrambnem in zatiralnem poslu križem rok in niso pomislili, da je drevo ravno tako živo bitje kakor mi sami; in zavedajte se, da ne privoščite tega, kar vam ni ljubo drugim, tudi ne sadnemu drevju, da bi ga grizli in mu pili kri sadnih škodljivcev. Ing. Š t u r m R.

Ptujске novice

Redna seja mestnega sveta se vrši v torek, dne 2. marca t. l. s pričetkom ob 18. uri v mestni posvetovalnici. Na dnevnem redu je v glavnem proračun za leto 1937/38.

Zrtev napada je postal posestnik Poštrak Franc iz Župetinc v Slov. goricah. Poštrak je šel dne 18. febr. na obisk v sosednjo vas Zagorce in se precej pozno v noči vračal proti domu. V osamljenem kraju so iznenada planili nanj trije moški in brez nadaljnega začeli udarjati po njem s koli. Poštrak se je pod udarci zgrudil nezavesten na tla, kjer so ga našli domači in ga takoj prepeljali v ptujsko bolnišnico. Zdravniki so se na vso moč trudili, da ga ohranijo pri življenju, vendar je bil vsak trud zaman in so ga 25. t. m. dali prepeljati domov, kjer je še istega dne podlegel. Sodna obdukcija je ugotovila, da je imel pokojnik močno nrdto lobanjo.

Putnikove novice

4. marca izlet s Putnikovim avtokarom v Graz. Odhod ob 7.30 izpred hotela »Orel«. Cena Din 100.—. Izredno lepe izlete napravi »Putnik« na dunajski velesejem, v Planico, nadalje velikonočno potovanje v Rim, Benetke, Pariz, Budimpešto. Tudi potuje »Putnik« na naš Jadrán v Kaštel, Split, Korčulo. Ko vzamete svoj dopust ter se hočete odpočiti, razvedriti in si ogledati lepote tu- in inozemstva, posvetujte s »Putnikom«, ki poskrbi za najcenejše in najudobnejše. Glasom odloka finančnega ministrstva od 25. novembra br. 77.295 vam za potovanje v inozemstvo ni potrebna preložitve davčnega potovanja. Potujete lahko z rednim ali kolektivnim potniškim listom. O vsem vas pa lahko informira »Putnik«.

Iz Malega Beograda

Občni zbor Podravske podružnice S.P.D. v Rušah

Letos slavi podravska podružnica SPD v Rušah svojo 35letnico, odkar je začela delovati. Bila je to druga podružnica SPD na Štajerskem, ki je začela zbužati ljubezen do slovenskih planin, zbužati narodno zavest, klicati branitelje na Pohorje in Kozjaka. Menda je edino društvo v državi, kjer od ustanovitve dalje

vodi vsa dela ena oseba, prvi in še današnji predsednik, širom Slovenije znani g. Davorin Lesjak. Jubilejni občni zbor, ki se vrši v četrtek, dne 4. marca pa je združen tudi s 30letnico Ruške kočje in 15letnico Čandrove kočje. Radi tega vabimo vse planince in prijatelje planincev, zlasti one, ki so ustvarjali pri nas planinstvo, da se tega občnega zboru udeleže v čim lepšem številu.

Glasba

Ubald Vrabec: Za mlade goslače, Slovenski ljudski napevi. — Pod tem naslovom je Glasbena matica v Mariboru izdala in založila zbirko naših domačih narodnih napevov za goslaški naraščaj. Prireditelj jo je sestavil za uporabo pri violinskem pouku po metodi svetovno znane glasbenega vzgojitelja in ukoslovca Otokarja Ševčika ter jo je prilagodil njegovim Violinski šoli za začetnike op. 6. Razdeljena je na deset skupin ter se razvija in stopnjuje vzporedno s Ševčikovimi vajami. Obsega šestintrideset slovenskih narodnih pesmi, počenši s slavno preleško »Dere sen ja mali bija«, ki ji sledijo motivi iz raznih naših pokrajin. Prvi glas je pisan verno po narodnih napevih, za spremljajoče gosli pa je priredba deloma kar se dá preprosta, deloma pa figurirana ter daje prijetno barvitost in ponekod tudi živalmo razgibanost. Od goslača zahteva spremljavo na takih mestih več spretnosti kakor vodilni glas. Zbirka je lično, okusno in solidno opremljena in ji cena Din 16.— v vsakem oziru odgovarja. Glasbenim vzgojiteljem jo toplo priporočamo, saj bo poleg svojega strokovnega namena vršila tudi lepo narodnozvojno nalogo, ko bo širila našo narodno pesem, pospeševala smisel in zbužala ljubezen do nje.

NAMEŠČENSKI KOTIČEK.

M. P. Ptuj: Te dni je bil pri nas tajnik mariborskega DZAN tov. Leban in smo se z njim porazgovorili glede vseh prejšnjih vprašanj. V kratkem se oglašimo z daljšim poročilom.

Ljutomer: Tudi med nami je vse večje zanimanje za nameščenski pokret. Sedaj dobro vemo, kdo je pravi zagovornik in branilec nameščenskih pravic. Tudi vemo, kje je strokovno stanovstvo in kje je politika. Tistim, ki jim je za politiko več kakor za prave, stanovske interese, kličemo prisrčni zбоgom. Radi bi čimpreje slišali delegate DZAN iz Maribora.

<p>Razno</p> <p>OBJAVA! Naznanjam, da nisem plačnik dolgov, katere bi na moje ime napravila Završnik Josip in Alojzija. Mi sta do sedaj vodila moje podjetje, a pooblastilo dano gospej Završnik Alojziji tem potom preklicujem. Ilić Vladislav, elektrotehnično podjetje, Maribor Aleksandrova c. 16. 1004</p> <p>ARBORIN, NEO-DENDRIN in BILJOBRAN dobite pri Kmetijski družbi, Meljska c. 12. 1002</p>	<p>Stanovanje</p> <p>LEPO STANOVANJE oddam s 1. aprilom. Studenci, Ciril-Methodova 17. 999</p> <p>Službo išče</p> <p>TRGOVSKI POMOČNIK izučen v trgovini z mešanin blagom in drugih strokah išče namestitve. Ferletič, Po brežje, Aleksandrova c. 117. 1003</p> <p>PRVOVRSTNA ŠIVILJA se priporoča cenjenim damam tudi na dom. Šalamun, Metelkova ul. 45. 1001</p>	<p>Službo dobi</p> <p>DEKLE za vsa opravila sprejmem s 15. marcem. Aleksandrova c. 54-II. 1006</p> <p>DEKLE za vsa hišna dela sprejmem. Naslov v upravi. 1005</p> <p>Prodam</p> <p>KONJSKI GNOJ dobite. Vojašniška ul. 11. 1000</p> <p>Širite »Večernik«</p>
--	---	--

DON JUAN

»Na nobeden način,« je vzkliknila mlada, lepa gospa. »S tem bi se ponižali iz svoje sfere. Pustite mene, da prevzamem posredovanje. Vaše ime ni niti potrebno.«

»Morda bo pa dobro, če ga navedete« je odvrnil knez Voroncov z vpludnim smehljajem. Nato pa se je dvignil s stola, hoteč se posloviti.

»Ze greste?« je vprašala gospa Glinarjeva nekam neprijetno presenečena.

»Ne prav rad, tako prijetno je, razgovarjati se z vami. Toda jaz moram k Ononu, našemu poslaniku, ki prispe danes semkaj iz Jadrana s posebnim vlakom.«

»Seveda! Moral bo postopati proti drznostim Angležev, ki demonstrirajo tod okoli s svojimi brodovi.«

»Tega ne bi rekel. Proti izvršenim dejstvom naknadni protesti nič ne zale-

žejo. Niti protestirali ne bomo. Nam je do neke mere celo prijetno, da so Angleži priče slavnemu miru, ki ga bomo sklenili. Lahko vam izdam, milostljiva gospa, da bi Rusija prav rada uredila skupno z Anglijo razmere v Orientu.«

»Skoro sem presenečena,« je odvrnila gospa Glinarjeva.

»Da, celo nekaj več vam lahko zaupam. Zdi se, da bomo ta svoj cilj dosegli. Imamo sigurna znamenja, da je angleški antagonistem proti nam v upadanjju.«

»Če se le ne motite, dragi knez! Nikar ne zaupajte Angležem!«

»Sedaj so že napravili najslabše, kar so lahko storili, da so nasilno zapluli s svojimi brodovi v Dardanele ter s tem vrgli svoj poslednji adut. Kaj morejo sedaj še proti nam?«

»Čudno« si je mislila gospa Glinarjeva »da se ta sicer pametni mož udaja takšnim političnim iluzijam. Kaj bi neki dejal, če bi mu doprinesla dokaze njegove zmote in da se mu pokažem nadmočna.«

»Čudovito« si je mislil pri sebi knez Voroncov, »kako gre ta sicer mnogo-preizkušena žena lahko na led. Gotov sem, da mi bo prihodnjč razodela vse nitke angleških intrig.«

Nato sta se poslovila.

»Upam, da vam bo moja hiša kakor lastna« je dejala gospa Glinarjeva.

»Bojim se, da boste to besedo še obzalovali« je odvrnil knez Voroncov.

»Kako to?«

»Ker bom prav čestokrat prihajal k vam. Le pomirite se. Moje bivanje v Carigradu itak ne more biti dolgočasno,« je menil knez Voroncov.

»Ah,« je vzkliknila gospa Glinarjeva.

»Kvečjemu par tednov. Moja misija je vendar čisto preprosta« je pripomnil knez Voroncov.

»Ne poznate Turkov, dragi knez. Tisoče težav vam bodo delali.«

»Tem bolje zame, tem slabše pa za uboge ujetnike.«

»Mi pa bomo že skušali, da jim bomo medtem njihov položaj ublažili.«

»Kako prijetno zveni to, če pravite vi. To spominja na neke vrste alianco.«

»Vi je torej ne odklanjate?« je odvrnila gospa Glinarjeva.

»Milostljiva gospa, ljudje kakor smo mi, so že po naravi rojeni zavezniki. Čemu bi se še tako imenovali. Mar ni kakor prijetni dražljaj, da se prepustimo brez odpora igri odnošajev, ki lahko potečejo iz kontakta dveh bitij najine vrste?«

Midva si stoji tako brez vsake zasede drug nasproti drugemu. Vi sovražite preračunanost in pretehtanost. Jaz tudi. Jaz sem si gotov tega, da se bo soglasje najinih natur nedvomno močnejše podčrtalo, če prepustiva tok dogodkov izključno instinktu, ki je najsilnejša med vsemim gonilnimi silami.«

(Dalje sledi.)